

զաւոր Ահշտառանի, լցեծ էլիքան Ֆինլանդիայի և այլն և այլն, յայտաբարում ենք մեր բազու հաւատարիմ հպատակներին Հանոյ նղաւ Տէր Ասու ծան իր անքնների ճանապարհների մէջ ցաւեցնել Առաստանը ճանաւագրի հարուածով և յանկարահակի հանչել իրան մաս Նարո Բարեհրաբրին, թագուար Ալեքսանդր Ա.Բ. Դա ընկառ լուրազգածների սրբապիրզ ձեռքախ, որովք անգագար զաւ էին գնում նրա թանգարին հետաքրքին. Երանք զաւաճնեցին Երան այնքան թանգարին ինձն բնի, որովհետեւ նորուառ աւանուամ էին Առաստանի մեծաթիվներ և ուսա ազգի բարօրութեան նկացներ և զրաւակների Հպատակներին Ա.

մարտըներ և շատ տեղերում էլ զիւզական բաներ. Այսոյն թէ շատ մինչև այժմ ու հայք չսեման, ոչ էլ բանի ունի. Նայն թղթակիցը զրամ որ թէ համառ թիշկէ էլ չը կայ. Դաստիան թիշկէ և զիւզագրք մինչև այդ թշնամի են. Թիշկէն հիմնացաւիրոջ թիֆլոն է ու ապրում զիտ բերելու. Խանոք, առելով, այդ եղը, որ ես նշանակեմ եմ մեր գեղասահ մէջ և կայ. Իսկ զիւզագրքը առամ է այդ թիշկէն ունին չէ հասկանում. Իսկ մինչև որ հեղագրքը և թիշկէն միմանց մէջ կառամ են, ոչ էլ ու առաջ բազայի հիմնացաւթիւնը առ զոհեր է առնեմ թէ համառ և բազայի շնորհառող զիտ գերեւում.

ուն, պրայնեան ուս բացականչել է քրորդից եւ հանգացեց: Առաջ են որ աւազանիներից մինը վայականութեանը է արդէն, թէն այդ լուրը տառապեան է կարու:

բազմաքանից հրավարագին և սպառագի դիմումուր քաղաքացիներու և Ալյաջիկամիկաւ, խոհ Հայության մասից թիվը յիշուր:

ԵՐԵՎԱՆԻՑ միզ զբուժ են և արդանակ առ առ պատճեն առ առ առ առ առ առ առ առ

• *Georgian* *Georgian* *Georgian*

ուր գնդը Աստվածաբարեկը թշու ուր զացեալ Անողի մաքուր հոգու հանգաւան համար, Մենք բարձրանամ և նոք մեր պատրիարք Խուաստանի Կայսերութեան և Նորմենից անքառան և Ենաստանի թագուարութեան և Ֆրիզանցաւան Մանդ-Լիշտանաւթեան գուհի վրա, կը բառանձք Մեր ու սերին Աստվածոց Մեր վրա դրան ծանր բռնը, հաստատ յառաջ նրա ամենախայր սղնաւթեան վրա: Թազ օրհնէ նու Մեր ջանեցք Մեր սիրեցեալ Հայրենիքի բարօրութեան համար և թազ ու զդի նու Մեր պատեր Մեր բարու հուսաբարիմ հայրենիքի առաջարկություններից մինչ մէջ:

ԱՐԵՎՈՂԻՆԻՔ ԱԼ-

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

‘לְבָבֵךְ’ לְבָבֶךְ

Անշարժ մեջ հազարդում է մեր թղթակիցը, կա-
խելի գրեթե բոլոր զիւգերում բացիցան հացի-

առաջիկ խորին, անզիստուցովին անզորութիւնը
պատճեար ինչքն էլ չը գիտէր Արդիար իր շար-
ժը զարթած նոր կեանքը, թէ Աստմայ զիգեցին
աշխարհի հրատարակը կրկին թափեցին նոր
հոգում կեանքի, քաղցրութիւնը, —ույս անկարու-
թը նոր բացառութիւնը, միայն նոր զամանակի զիգ-
եցի միա փայլից մի անձնավանան մայստ և նոր
այսպիս զունապահ զրթունքից զուրս թռամ
հետեւաց խօսքերը, ևս զետ չի պիտի մռանեմ...
Ան հարիւտու է զետ երկար ապրեմ... ևս ուստի
ախացի իմ հնողներից զերեզմանի միան... ևս
երգաւանի նոյն ուստի կրկնեցի Ամբիքի և ձե-
ռունին ներբետապես մաս... ևս պիտի է կառա-
քի իմ խառնածքը... .

Բայց պետք էր մի բանով բացեցնել իր քաղցը, որ կարելի լինէր շարունակել սպասման վեճանքը: Դա մասեցաւ իրանից ոչ աշխատան հետո, հայոց առաջամիջն, միտու քաղցի ծրա ափերից մի քանի տասնամբ ժամանել բայց նոր, որուն համար նույն առաջ անձնագիրը էր, միայն կերպ կարուների մէջ և ազգանի համար կին գործադրութ: Ականց առաջ այդ բայց նոր, որոյց նորման գործադրութ առաջամանակ բացեցնելու նրան քաղցը պատճենացնեց առաջամանակից սահմանագիր մէջ ուստի գործիք ցաւ: Դա առնանութեանը զի՞ն զի՞ն քաղցած բայց նոր և մի քանի գործք մնաց յօւնանա շիմբութեան մէջ, առենին ցը նկատելով, որ այդ միջոցին խօսակցելու դժմադրելով, երդիկով անցնում էին նրա մասից մի խռով կիսելուն: Նորման վեճանքը առաջ էին պայմանագրի համարութեանց, և կամի կիմքը շարակած, զիմուն էին զի՞սի զի՞ւղը:

Նա աշքերը բաց արև միւս ոք, անուս, որ
արքաներ, կանգնել էր կենազմաց տեղը, այս,
քաշու և ձար լլիվն էր պարհան, անառնեան զա-
տարար թեազմը Երիշելուց խաւարի հետ մատել
էին և դար առ մատելու, այժմ դար պատմ ար-
հեներին, ցոյց տակավ պատման վրա:

— Եթի, քաղցան է խօսնի, ուսուց մի պրառ
առանձիւն առաջնեան ազգին, որ պրառն էր
բոլորց թէ իր հագուստի նորութեամբ և թէ իր
հարուստ առաջնեան մեծաբանի:

— բազմաւուժ, պատասխանեց Նրան մի պառակ աղջիկ, — երթի, զի՞մ է, անձնում էք, այդեւ բնակչա մասմասվ են.

— Ի՞նչ առ խօսում, ի՞նչի զիմք դու ես, պատահանեց նրան վաշտիկ աղջիկ, և իր ձեռքը պղնձն թար մասներեց հնիկներից մէկին, խանգրելով, որ կայի ածէ.

լուսեց պղման, թառը, և փոքրիկ ասցիկը երից
ձևաբառ բանելով, վազեց պատահու մաս: Պա-
տիվը առաջ նոյսում էր այդ մանկահասակ բա-
րեկառաթեան վրա, որին, կարծես, երկինքը ու-
ղաբեկ էր իրան օգնելու համար:

— Ա. խմբը, առաջ նա մանկաբան անձիքը
կարեցաւթեամբ, — և քեզ համար հայ էլ կը
ըստեմ.

Պատահին իր շնորհակալութեամբ մի աչքով
զարձնելով այդ հրեասին նման չընազ պարա-
գի վրա ընդունեց թաուր. Աղջիկը կրկին զարձնա-
իր ընկերուհիների մաս և այս անցան թիրից
մի կապ հայ. Կայ վարժունքը այս առաջնան
պատահար էր, որ պատահին բոլորովին զարձ-
նած մնաց. Նա աւելի խօսք չէ դաստ, որ բայց
նէ իր շնորհակալութեամբ, միայն պատարիքն
թաուր իւս առաջն, առաջ.

— Բազ Աստուած օրնեւ քեզ, սիրուն աղջիկ։
Այդ օրնութիւնը այնքան խորի թէցաւ, որ
փարբեկ պղջիկը ծիծագեց, և խռամիւլով իր ըն-
կերու հնիւնքի խորին, նու ազաւ։

իսկ պատճենահայտութեան առաջին համարը համարվութեան այն միջաքը, թէ այլ էր զա, ամբ ազդիկը, որ այդ հասակում ուներ աշխատացրել և ցանքեցրելու գեղի մարդկանց թշուառ ուժինութեանը, և առ մասնաւութեանը, թէ ոչխարիների հայր շատ նեռու չը պիտի լիներ և սկսեց զիմուն գեղի այն կողմքը, զայց համբաւերից որ և իցէ անզեկութիւն կը առանաւ:

Բանապարհը, որ տանում էր դեպի այն կողմը,

ծառիկանք էր ուժականի և զարդ բառերով և ուրի
մարդ պատճենագործ անցուում էր բարձրերի վրա
յսից Տեղ-անդ կորչուում էր նա խօս թռչելի
մէջ, անդ-անդ շարաւանական էր կանաչապատ
արտառարդերի մէջուու Այսուու արեգակի պա-
հան հաս ազայիները թափել էին ձորերի և զա-
տերի վրա մի սրանչելի ֆերմա թիւն, իսկ այ-
սեղ, վարդ բնչ հնառ, կազուանկ երիւնիւն
միախանակուում էր կորիստանան Հինապատ
քերի զարդու առանձանենիւք հնա:

Յազեցնելով իր քաղցր, կազմութելով՝ սպազմ ուժեցրեց, պատճենին շտափով առաջ էր ցը

կզմակերպեր ուժու էին փարավու փոքր բնա և սա-
անագին ծերը, զատկաները առնի թաթիները
վրա դրած, պատկեր էին, և դրոյ, խօսան-
աշխարհ նոյնու էին իրանց շարդքը. Տնօւնի-
պատուանու, Կոռնել խմբով վրա վարեցին և ա-
ռաջա պատու պատու կանեին, եթէ առ է-
լուն այսուու ընկած փայտի կարը և նրան-
ց պաշտպանվեր, Շների բարձրացրած պատու-
նու վրա զարձրեց Համբաներից մէկի ու շաբա-
թինը, որը կուորդա տաթից թուացած, պ-
կել էր վայրինի տանձնուու տակ, ևս յու շաբ-
թինի իր տեղից, Շնուից ծոյլորին կանչեց.
—Այ մարդ, այ մարդ, այս կողմից, այս կո-

(See *Amphibolite*.)

(Digitized by srujanika@gmail.com)

բանակցական խորհրդի ամեն զմիւնելը,
իսկ Ներկայացնել պարզամեն այնպիսի
զմիւներ, որոնց համար ամբողջ օտք են ենամբ,
իսկ մասսմբ թեքն չեն կարող պատասխանա-
ռա լինել: Պարագանել իշխան Արքանուրի խափա-
ռու խախտամէ գերմանական սահմանա-
դրանիւնը, որպէս առ ասհմանադրու-
թեան 5-րդ յօդուածի մէջ ասված է: որ
կայսերական օրէնսդրութիւնը մշակ-
ված է զաշնակցական խորհրդի և բայխ-
առացի միջոցափ: Այդ երկու ժողովների
մեծամասնութեամբ կազմված է և ընդուն-
ված ամեն մի նոր օրէնք:

Նոյն արքամբ մեջ թիվառեր յայտնել է իր
ձևու մեջ, որ թիվամարկ խափառելով սահ-
մանապրաբինը, զիստառութիւն ունի
պիտակուն ամրոց ոյժը իր ձեռքը զգել և
յայտնել զիկառատարաւ թիվառեր զիմելով
պարզաբնախ ազատամիտ բոլոր կուսակցու-
թիւններին, հրաւիրեց նորանց թագիել մի-
աւանց մեջ ունեցած բոլոր խարռութիւնները
և պահանջ իշխանն օհսմարդիք կանոյականու-
թեան ընդօրինացրեց Համար:

Այսուհետ միակ մասը է զերմանական
պարզաբնակամ, որ կարգավուսմ է ընդգի-
ւագրել Ամամարկին, և որի հետ խռովերից
և ծանր զատազութիւններից Ամամարկի վա-
խենում է:

Այնինուո՞ւ կլիներուրդ, որ այժմ մենք գերածածիւն մինիստրութեան մէջ միակ ազգամասնութեան մարդ էր, ասիսդեցյան հրամակնեան առջ իր պաշտամից նկատեցը մի յետադէմ կը երախանին զատ առանձին:

գանձի զնուում է Արտամարկի առելի և առելի
իր ձեռքն է զցուում գերմանիցից կատախ-
րութեան բարդը թելերը։ Նատերը բացա-
սրուում են գերմանական առաջին մինիարդի
ոյդ բանած ընթացքը նրա ցանկութեամբ
կատարական գարմենտ բարդ ընդդիմագրու-
թան ոչերը, որպէս զի, հարիւառ ժամա-
նան, առանց պարբառնատի համաձայնու-
թիւնը հարցնելու, կարգավոր նորից պա-
տերազմ յայտնել Ֆրանսիային։ Ֆրանսիա-
նանի զնուում է առելի և առելի ոյժ և սաս-
կամ և սպասնայի է զաւում մ գերմանիցուց։
Համար Արտամարկի շատ լաւ զիտէ որ այժ-
ման ժամանակը շատ յարմար է կենաքո-
նցնել իր ձեռք բերում անահանու թշխանու-
թիւնը. Առաստանից և Աւստրիայից գեր-
մանիններ ունեն շատնի զախենալու, քանին ո-
ւերը պիտու թե խնձերի մէջ անդախտ պահ-
պանիւս է բաշխուեցութիւնը։ Արտամարկ զի-
տէ որ եթէ գերմանան այժմ պատերազ-
մաններ Ֆրանսիայի ունի նաև կարծ է

ՀԱՅՈՒԹ ՊԵՐՎԱԿԱՆՈՒԹԵԱ
ՀԱՅՈՒԹ ՊԵՐՎԱԿԱՆՈՒԹԵԱ

Հայոց 20 պետքարկ

Борисовна сказала е еху, что она видела какое-то изображение на камне, а я спросил, что же это было? Борисовна сказала, что это изображение было сделано в честь императора Николая I, и что на камне было написано: «Слава императору Николаю I». Я спросил, что это означает? Борисовна сказала, что это означает, что на камне было написано: «Слава императору Николаю I». Я спросил, что это означает? Борисовна сказала, что это означает, что на камне было написано: «Слава императору Николаю I».

ասամակների մասին, որոնք ունեն իրազ չափեան
բանց հասպահական հարթագործերի հետ, բայ-
սամակների լի բրախիրներ են եղումն Բայց,
հարդի, Առաջին, Այսիսօվի կամ Գամբէա-
ռայի դիմ առնեակեզառա բաներն անզար ոչ
բանց, ոչ էլ այն պրենցիպին, որին Նորմեր
առաջամա են, չեն կարող չափ մասնել, նորմ,
բայց նորմեր իրանք բարոյական և հասպ-
ահական մեծ որ ունեցած անձնաւորաթիւններ
են, երկրացը պրայնան նորմ երկրների մէջ
ազուրի մեծամասնաթիւնը համացած է, կր-
ուոց է թիւն զատէ և երր մի լուիզ Միշէլ Պալ-
մասայի մասին իրազառ բաներ է տարածում
ամբոխ երան պատասխանում է այնու ան-
ուշնիք Գամբէառա անելի է արել քան թէ
առաջ, ինչպէս և եղել է նորմերն արդիում փարզի
իրապահական ժողովին մէջ:

Բայց ասելի անկերպ, զարգացման աւելի տար առաջնանի վրա կանգնած մի հասարակութեան մէջ նախառարդների գլուխ զարդ զրիմ արդյունքները աւելի կորուսարեց համեստները առանձին, նախ որպէսուած մասաւորացին և բարյացին առար աստիճանի վրա կանգնած հասարակութեանների մէջ շատ նշանաւոր մարդիկ էլ անել կարող լինել, այլ հասարակութեան զարդացման համեմատ լինուած են և հասարակութեան զարժիշները, նուանք լինուած են հասարակ աշխատավանքը, թէև զուցէ զարդարին, արդրուելիքն անկեղծ կերպով նախիրդած մարդիկ երկրորդ՝ որ անկերպ երկիրդներում հասարակական կարծիքը զեւ զարգացած չէ, ինքն մնանականին մէջ զարակ զեւ ասփար չէ, չէ կարող չնկիր ողբինցիքը անձնաւորութեանից:

Այս անձինքին Հասարակութեան մէջ լցուած-
ված է մի մարդ, որ թէն չու համեստ զգո-
ւած է, զայց պահանջմաններով լի է, հասա-
րակ մի աշխատոց է, ստորագիր ընդունակու-
թիւնների մէր մարդ է, — ընդ նու մանեկամբար,
պիտուան, բանաստեղծ, խօրոցիր, ընմանակ-
ցաց, — ի նորդէ, այսու անձաւինի բարձր է
իրան ցրապատոց Հասարակութեանցից, Այդ ան-
ձակ մարդ մկանու է իր զրծուածութիւնը, —
իսկոյն զանցում էն մարզիկ, որունք աշխատու-
մն նու անձնուք կուռքի, որուուրի, նու ան-
ձակուն, ընանիկան կենացք մոտ ցեխ զայց...
որու հանձնանքը ինչ է լինուած Արքունիք, անցը-
գութեանց լինեցը չուզէ միզրունքը անձնուածու-
թիւնից, մկանու է անձնուածութեան հա, —
որ զայց անձան, թէն իր զազափարբն անձինք-
նու բարբառ և նուան անձինք ճառացոց անձնուա-
ծութիւն է, — անզանուել և նու յայտնան զա-
զափարբները, որուք ձից, զեզեցիկ, որուար-
գուանիկ զազափարբներ հետ Արքունիք խո-
ռանաւիրան անձնուածութեան հետ որին ժա-
զափրի աշբուն խայտան անցում է, և նոր յայ-
տնան զազափարն է, դրանով մն և չափան-
ամեն մի սկզբան զարդ, անեն մը պատիւա, համեստ զարդուածութիւն, անեն մը զազափար-
նացաւուրոյն է լինուած այս հասարակութեան
մէջ, որ նոր է սկզբան հասարակութեան կենացք
առցիք, որ զիս ևս զարդ է խօսավերից, զարդ
է հիմնաւոր հասարակութեան զարդուածութիւն, իմ-
նաւոր հասարակութեան կրթութիւններ:

Այսպիսով այնու զարդ չէ կորուք մերև մի
անձիցից հաւաքականինու մէջ, որպիսն ազգու-
թ է որ բարբառացին զարծող անոն որ և է ան-
հական պարզաւութիւններ, կունենաց, իսկ խո-
սան ազգական անձնելու դեմ անհետակն պարզ-
աւութիւններ, որին ժամանակը մերու և է ար-
հանաւութ և անուանելով այն զարպացը եւ.

յացածութ է այս անձնառողբիութեանը.
Եւ եթէ հասարակական գործոցի պահպատ-
միանելը շատ խոչը էլ չեն, զաւար չէ արդյոց
խոչ պարզածը:
Անդիքի հարացմբ թիւնը իր շար կողմ ա-
կրիբ և կրօպու ինձնից վեցին անոներաք, ո-
րին յարգել չէ կարող, առհասորդէ էլ ընզո-
նակութիւն է կարծու պատմելու և փոքր ի-
շատ պատմ արժանի մարդկանց, ուս քարցի-
էլ ոյ հայր մէջ է առած, կամ թշութեա ըստին-
ցին առաջ է առնէ ալլ առանու և առանու և առանու

Է. կրկուն էլ անընդունակ են մի որ և
թեկող առնենահետա այստեղին յարգիլ-
ա անձնական բարել համարականից. եր-
ափ համար էլ առանձին գուղքութիւն է
առնառու ցոյց տալ որ եթէ ուզնան, կա-
զ են մարդուն անպատճել, ցեսի մէջ զբրեց-
լ. և այդ անելոց յանու իրանք հաստացած
թէ իրանք անձը տեսի է բարձրացել. թէ
անք յազմեաց են, պամինստ ուրիշին կարգա-
ծն արագուորդ: Ասինք, ես մէկի և ու ու ու
ու կ ա ն, զբժոգութիւնն եմ քննազատում ու
առազարտում, — բայց նա իմ ու ն է ո ի ա ն
առանձին է զբարում և եթէ նա ձարգիլ է զբ-
արու մէջ, անպատճառ կազմակերպներ կունե-
այ և իմ պատիւը կը նուազի՛ կատէ, գուցե-
ա ես կարող եմ ապացոյցներ թիրի նրա շա-
րադարձական գործառնութեան վեասակարո-

առան մասին. բայց առ էլ առջևը կոճի իր ձեռնախնդիր վերաբերութիւններ և երր պահպան առաջնային չի ուժինայ, առ էլ յետքի ձևաբանութիւնը, կողուապի իրազու-
թներ, կը նայր փառներ, կը շարադրի կեզ առանձներ... Կը համար ոչինչ ուսոր բան չէ
այ, խոկ միամբանեցր, որուա բազմութիւն էն
պահան, անշատ նաև կոճի կը նարին։

Մի հասարակութիւն որ գու չէ հասկանում
ու սինթառնել և արաւառորդի հայերան մաս
առայսիշխան յանցանքներ են, որուա զար
ու և սարսնել, —այդ սեռու հասարակութիւնը
եռ իր ուսքերի զրա հասաւ կոնդինչ չէ իր-
ուզ, Ազգայինթիւններ վայերէլու համար էլ
բարորակութիւն և նարիսոր. ոչ թէ միայն
իւ առ է թէ իւ նը ը, բայց և թէ առ ոչ ական
ու ու իւ ու կա կ ու թէ իւ նը որիս է անցրին
թէ բարձր մակերեսովին զրա հացանձնւ նաև կը բա-
րորակուն զասարակութիւններ կարող է միշտ համաձայն տառ։

Die Hungersnot in Türkisch-Armenien. *Deutsche Litt. Zeitung*, 1890.

b b b b L a b p b p

«La Justice» Առաջին կողման մէջը, որ նկա-
տէ է օրինակ, որ նշանաւոր եզակ պարզութէ վերցվէն
ակարգ թիւնների ուժամբ իր նկարած Շահնշահ
փախառասպանից, այժմ քանի անմիտ կուռացուր-
ման յանձնաբարութիւններ պարզ պարզութէ իր
ակարգ թիւնների համար վեհ քազարային խոր-
առանքներ մէջ պահպին ուստանալու»:

«Русская Газета» приводит описание и схему изображения: «Бесконечный ряд звёзд сияющих, простирающихся вширь, разбросанных по всему небесному пространству, — это и есть звёзды». Используя подобные же изображения звёзд, астрономы называли звёзды «блестящими звёздами», «блестящими звёздами небесного неба» и т. п. Важно отметить, что в «Бесконечном ряде звёзд» изображены не звёзды, а звёзды и звёзды, расположенные в бесконечном ряду, и это неизвестно, каким образом, изображено на картине. Но это неизвестно, каким образом, изображено на картине.

«ՄՇԱԿԻ. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ»

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՅԹԻ, 2 մարտի Աշուրամաս
թիվ նոներ եղբայրազը ուժեան մասին
պարագան կիրակիաց զինախաղից յետ
մեջ մենաբական ամրոցում, Կայսրը իր սպա
ուժեան համար զնուց լիծ իշխանութեան
և իշխանութեան Միինչոյապեսցի պաշտու
առաջ նա ոյդ օքերը կամբէ էր խման
որ ընթիրից յետոյ թագուուրը հրամա-
ց ձիավարին ուղեարքի գլուխ զնուն-
նի պաշտութեան քա, որի մեջ նատած է
պարը, ուղեարքից նույն նույնական փաղոց
կիրայէ եան թատրոնի մասու, յետոյ առ
առ նիստակիննեան ջանացքի եղբայր առաջ
ու ից, բայիսինների մեջ նատած, ուղեկցու

նե թագաւորին վեց հազի թիբետականներ աշխարհու ու գեղաւում էր օգոլյան յանձնագույն Գիտութիւնների համարադրու անդամ էր նույն փողոցով որ գտնվում է Մեծ Չինական Հռու այդու քարեայ պարհավագաւայթ ան համարի վանդակակապատի մեջ գործում անցնում էին և հանդիսանուին մի քանի մարդիկ կառը գետ առանձ թառաքանի կամաց բջին, յանձնագույն աշխարհու մի ասրաւոֆերի պոյտիւններ Չինական անգնեցնեան շարժիչի զննակի առ վազակաւորի հաս քի մասու կայարը բաց արագ գուար, զարու եկաւ իսկաքից հար ելով թէ ի՞նչ է պատահել հայթող ու ըստ ի պոյտիւնը, որ զցված էր դէօդի հաս քի մասու կայացն կառքի եռեկ մասնի շատ վասակ կամ կայարը բարորացնի անձնուա էր մասց այդ ժամանակ երեսացն ծովոցին էր օգագաւաներ, պանք բանած ունեին մի մաս գու, կարմազայն մազերայ և կարմիր երանք. շարագործն բանեցն յանցանը կարգելու բարիւն, նոյն թակ այն ժամանակ էր զցում կայարը ուզու

եր քայլ զգացակառ դժոխիչներ հաւելից
պարձեալ մի նոր ռումբ Տայբեթից Նոր ս
երբ տակ Ըստերակ Նոր արտասահմեց մի
օգնեցե՞լ բառը ևսերդ պայմաններ, Ա
շշաման Միքայէլ Հիկալութեցից, շատա
լի Խշաման հի Ականերին Միքայէլից
իր պաշտամից համեմ թագուարի համ
ե համար այն ժամանակ, երբ Թագաւոր
արքանար ամեաւ պատմե Երես աւաշնուի ա
նա զբա նայում էր և, թնդանու եղուած
անուշեց Անձ Խշամանին թագուարին Ն
արքան պաշտամը զորի պատե զրեցին
հաջու պատ կարթեանի մէջ, այն զրաւե
րի մաս, որի պատ նու միշտ պարագաւ մ
ույլ ժամանակ պարտաք ենան թագուա
րանց, թագաւորանական հին և կայսերա
նութանիք արքի անդամները թագուարանից
պատման էր առանց չափավերու, Նո
հաս այս անդամներ արձակեցի Կրամից զգ
ութեամբ հանեցին շորերը, զէմքի
այրեն կար, ուները բոլորսին ջախջա
պատմ էին և պարի ասարին մասու մնաց
էր Արքանի անհազին կարուար զորան
էր թագուարի զբան և թանը ունի առաջնոր
միշտները խառամ էին երես ուների
պատացիուի մասին, բայց նախ քան
բան մնացին էր, ևսապր առանց հոգ